

löven, hvorefter Familiefædre, Enker og andre Personer med Husstand ere valgberettigede. Det kan jeg nu forstaa, jeg kunde sympatisere med, om man sagde, at Enker og ugifte Kvinder, der have egen Husstand, føre egen Bedrift o. s. v., ikke skulle være udelukkede fra at stemme ved kommunale Valg. Hvis man giver Bestemmelsen det Indhold, synes jeg ikke, der er nogen Fare ved den, medens jeg tror, at hvis man vedtager Bestemmelsen, som den nu staar i Lovforslaget, gaar man langt videre, end egentlig rimeligt er. Dette er den første Betragtning, som jeg gør gældende, at jeg tror, at Bestemmelserne under alle Omstændigheder maatte føres anderledes ud, hvis den skulde kunne accepteres.

Min Hovedbetragtning imod for Øjeblikket at komme ind paa denne Sag, er imidlertid den: Hvor kan man i Kjøbenhavn, hvor man altsaa nu, hvis man følger Folketingets Forslag, udvider Vælgermassen med et saa stort Tal, som jeg nys nævnte, yderligere ville forøge Vælgertallet og bringe os op paa dette usædvanlige store Tal, og gøre dette i Kjøbenhavn, hvor Trangen dertil efter min Mening er mindre end i de andre Kommuner? Jeg kan forstaa, at man omkring i Sognekommunerne, hvor der maaske sidder en Enke med en Gaard, uden at hun har nogen Indflydelse paa Valget til Sogneraadet, eller i Købstæderne, hvor der ligeledes kan være Kvinder under saadanne Forhold — jeg kan forstaa, at man der vil skaffe dem Indflydelse; men at man egentlig skulde være ivrig for at forøge den i Forvejen store Vælgerbefolkning i Kjøbenhavn med dette Tal, kan jeg ikke forstaa. Derfor siger jeg: Lad os lade være med at knytte denne Fordring til den nærværende Sag! Skal det være saa, at Kvinderne skulle have Valgret her i Landet, lad os saa — jeg vil ikke sige begynde andetsteds, men lad os saa gøre det ved særlig Lov. Jeg er er ikke ivrig for, at denne Lov skal komme, men lad os tage Sagen under Overvejelse for hele Landet. Jeg tror, at Sagen da vil blive anderledes afgjort, end hvis man nu ved en Lov om Ordningen af de øvrige Forhold ved Kjøbenhavns Borgerrepræsentantvalg sætter ind en saa gennemgribende Bestemmelse som denne.

Til disse almindelige Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Ærede Medlemmer ville have hørt, at jeg anbefaler at gaa den Vej i denne Sag, at gaa med til Valgrettens Udvidelse til Vælgere med en Skatteindtægt af 800 Kr., at nøjes med

Indførelsen af Forholdstalsvalg, men at man derimod med Hensyn til Kvinderne bliver staaende ved det, der for Tiden er gældende Ret her i Landet.

Ved de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg her ved første Behandling ikke opholde mig, og jeg tør heller ikke her udtale mig om hele den mærkelige indviklede Valgmaade, der er foreslaaet. Jeg haaber, den maa kunne gennemføres, og jeg ved, at den er vel overvejet baade i det andet Ting og af Regeringen, og det Udvalg, som vil blive nedsat her i Tinget, vil jo ogsaa faa Lejlighed til at gennemgaa Lovforslaget. Jeg har kun den Bemærkning at gøre, at i den sidste Linie i Lovforslaget er der en Bestemmelse om, at de nuværende Borgerrepræsentanter skulde afgaa i den Rækkefølge, hvori de efter de hidtil gældende Regler staa for Tur dertil. Der maa der vist føjes til, at de, naar dette Forslag bliver til Lov, skulle afgaa i to Hold ad Gangen, thi for Fremtiden skal der jo være Valg hvert andet Aar, i Stedet for at man nu hvert Aar vælger 6, skal man nu hvert andet Aar vælge 12. Jeg tror, det maa gøres saaledes, at i det første Aar skulle 12 afgaa, af hvilke de 6 miste et Aar af den nuværende Valgperiode. Jeg vilde anse det for en stor Lykke, om dette Lovforslag kunde komme til at gælde allerede til April næste Aar; ellers forudsætter jeg, at vi efter Sommerens alvorlige Bevægelse faa en livlig Valgbevægelse til Foraaret. Dette er vist dog for sangvinsk. Det vilde kræve et Samarbejde mellem de to Ting, som jeg for mit Vedkommende gerne skulde gøre mit til at faa gennemført, men om det vilde lykkes, anser jeg for tvivlsomt.

Hermed anbefaler jeg Sagen til videre Fremme.

Madsen-Mygdal: Jeg har ønsket at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag og de Udtalelser, vi hørte fra den sidste ærede Taler. Den Sag, som foreligger til Behandling, er en meget gammel Sag. Den har foreligget Rigsdagen under forskellige Former lige siden 1871. Den har været behandlet mangfoldige Gange i det andet Ting og ogsaa enkelte Gange i dette Ting. Det er særlig paa tre Punkter, at der har været Meningsforskel i de foregaaende Aars Forhandlinger, og det er de samme tre Punkter, som den sidste ærede Taler ogsaa har fremdraget i Dag, nemlig Indførelsen af Valgret for alle Skatteydere, Forholdstalsvalgmaaden og Valgret for